

BYSTRÉ HLAVY

PRO NEJMENŠÍ

KOUPALIŠTĚ. Najdeš mezi obrázky despoň 15 rozdílů?

PRO STARŠÍ

BOTANICKÁ ZAHRADA. Hledej názvy rostlin. Zbývá písmena čtená po rádcích, tvoř tajemku.

V	R	A	N	Í	O	K	O	D	N	E	L	E	Č	H	U	O	T	A	L	B	
J	Í	S	N	S	L	O	C	V	M	A	T	E	Ř	Í	D	O	U	Š	K	A	
E	Č	A	A	N	S	K	Ú	N	Ý	C	H	V	A	K	L	O	I	V	Ě	L	
D	L	S	I	C	R	A	N	Í	R	A	O	Z	E	S	U	K	O	R	K	Ě	
I	V	A	Š	A	F	R	Á	N	V	Ě	S	Ž	T	Ů	C	H	R	P	A	B	
C	H	K	N	S	U	T	K	A	K	-	C	Y	R	Ú	I	L	A	A	T	M	D
R	Á	K	E	T	O	D	A	E	Ě	K	O	P	R	E	T	I	N	A	E	O	
O	M	A	E	E	L	U	D	E	L	B	J	M	O	D	Ř	E	N	E	C	E	P
BLATOUCH	BLEDULE	ČEKANKA	CHRPA	KAKTUS	KOPRETINA	KROKUS	LEKNIN	LEN	MÁK VLČÍ	MATĚJDOUŠKA	MODŘENEC	NARCIS	OCUN	ORCHIDEJ	PETRKLÍČ	PODBĚL	RŮŽE	SASANKA	ŠAFRÁN	VIOLKA	VRANÍ OKO

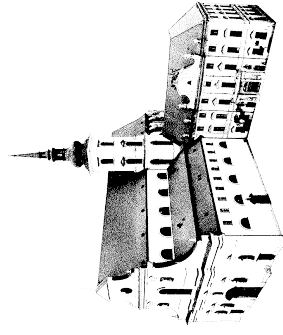
obrázky: <https://cz.pinterest.com/>

Klára Špunt Zelinková

TOMÁŠEK – Zpravodaj při kostele sv. Tomáše v Brně. Vydává Řím.-kat. farnost u sv. Tomáše v Brně, Lidická 6, 602 00 Brno, ☎ 545 57 22 15, č. účtu: 2200030422/6800. Internet: <http://www.svtomas.net/>
 Mons. Jan Mráz – farář, redakce: M. Keprtová, P. Zahradník, Sčaránka pro el. příspěvky: redakce@svtomas.net
 ostatní příspěvky předávejte kostelníkovi. Vychází pro vnitřní potřebu farnosti.
NEPRODEJNÉ. Uzávěrka příštího čísla 5. září 2021.

7

Tomášek

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE SV. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

„Přišel čas mluvit odvážně a pevně o životě kněze jako o neocenitelné hodnotě a jako o nádherném a vzácném způsobu křesťanského života.“

sv. Jan Pavel II.

Úvodní slovo

Milí farníci,

doufám, že se Vám přes léto podaří najít pár dní k odpočinku, relaxaci, dovolené. Možná se dostanete i na oblíbená místa v zahraničí, k moři nebo na hory či jinam do krásné přírody, nebo se Vám podaří navštívit krásné historické památky. Někdo možná najde pár chvil nebo dní k tomu, aby se ztišil a dovolil Pánu uspořádat a osvěžit jeho duchovní život. A možná se dostanete na místa, kam generace křesťanů

putovaly a putují, aby si vyprošovaly Boží pomoc a požehnání, přimluvu Panny Marie a svatých; vzpomenete tam, prosím, i na Vaši farnost, město a diecézi.

Zvlášť důležité se mi zdá prosit za nová povolání ke kněžství. Letos má naše diecéze jen jednoho novokněze a kněžský seminář je poměrně prázdný. Prosme tedy Pána, aby ti, kteří v sobě pocítí jeho volání, tedy touhu dát se cele k službě Bohu a lidem, překonali obavy i obtíže. A prosme i za naše rodiny, aby se v nich dařilo žít vírou a láskou. Nejde přece jen o nové kněze, každý

ROČNÍK XXVII.

27. června 2021

křesťanský život je odpovědí Bohu na Jeho lásku, na jeho „pojď“ za mnou, následuj mne“.

Naši mladí to v komplikovanosti a zmatenosti současného světa nemají lehké. Pomožme jim, aby našli to, co je ryzí, pravdivé, Boží.

Děkuji Vám a přeji všem krásné letní dny – i duchovně.

Váš farář Jan Mráz

Informace

• **Prázdninový pořad bohoslužeb.** Od 6. 7. do 27. 8. budou v našem kostele ve všední dny (po-pá) mše svaté pouze ráno v 7 hodin. Večerní mše lze navštívit v sousedním kostele sv. Jakuba, a to v 19 hodin. V sobotu a v neděli se pořad bohoslužeb nemění.

• **Aktuální informace** o dalších změnách hygienických opatření vztahujících se na konání bohoslužeb vám budeme průběžně poskytovat v ohláškách a na farních webových stránkách <https://www.svtomas.net/>.

• **Pouť do Krakova.** Otec Martin zve na poutní zájezd do Krakova k Božimu Milosrdenství u hrobu sestry Faustiny. Odjezd v pátek 2. 7. ráno,

návrat v sobotu 3. 7. večer. Blíží informace najdete na nástěnkách a na farním webu.

• **Dne 3. července oslavíme v naší farnosti slavnost sv. Tomáše,** apoštolu, patrona našeho farního kostela. V tento den je možné v našem kostele za obvyklých podmínek získat plnomocné odpustky. Přijďte se spolu s naším „nevěřícím“ patronem modlit o dar víry pro sebe, své blízké i všechny hledající.

• **Slavnost sv. Cyrila a Metoděje** letos připadá na pondělí 5. července. V našem kostele budou bohoslužby v 7.45, 9.00 a 17.30.

• **15. července** je adorační den farnosti, je to také den modliteb farnosti za kněžský seminář. Po ranní mši sv. bude výstav Nejsvětější svátosti, ukončen bude v poledne. Dobrovolníky ochotné konat v našem kostele adorační službu prosíme, aby se přihlásili v sakristii.

• **15. srpna** budeme slavit slavnost Nanebevzetí Panny Marie. V tento den budeme také děkovat u ikony Panny Marie Svatotomské za záračné vítězství Brňanů nad švédskými vojáky v roce 1645.

• **Být sama sebou** je oblíbený kurz pro dívky ve věku 12–18 let, který připravuje Centrum naděje a pomoci v termínu 19.–23. 7. Blíží informace na www.cenap.cz.

z toho trochu nejistý. Byl jsem si vědom svého postižení, neb jsem byl pokřtěn ve farnosti sv. Jakuba. Podle svědectví své matky jsem se do jakubské farnosti narodit nechtěl, ale jakýsi svertepý felčar z Obilňáku mě prohlásil za silně přenošeného a násilně mě do ní vytlačil. Přesto jsem byl připraven nést svůj úděl a při bohoslužbách přijmout místo někde za sloupem vyhrazené pro rituálně nečisté. Zjistil jsem, že to nebude potřeba, protože současní farníci si ničeho antijakubského nejsou vědomi a vše vyvanulo už před mnoha desítkami možná stovkou let.

Když před několika lety probíhala v kostele sv. Jakuba rekonstrukce, měli jakubští své bohoslužby u nás. Ale pořad to byly bohoslužby farnosti sv. Jakuba, jen probíhaly v kostele sv. Tomáše. Toto léto budeme mít bohoslužby společné. Ranní v našem kostele a večerní u sv. Jakuba. Bude to opravdový mezník v historii těchto farností. Nestačí jen se k sobě slušně chovat a vzájemně se tolerovat a respektovat. Dobré sousedské vztahy máme až tehdy, kdy si dokážeme vzájemně pomáhat a spolupracovat na společném Dle.

Tož zase su o něco míň hloupé.

*Pavel Pandan Zahradník
dočasně zastupující příkostelník*

Redakční poznámka

Velevážené čtenářstvo!

Redakce Tomáška vám všem přeje co nejpříjemnější a nejužitečnější prožití letních měsíců. Intenzivně si vše užijte a také zapisujte, kreslete a fotografujte. Těšíme se na zážitky zejména z táborů a společných akcí farníků nebo z nějakých zajímavých míst. Podělte se o ně i s dalšími.

Ať je Pán stále s vámi a ze svých cest a pobytů se obohaceni zase vraťte k Tomáškovi (nejen k našemu zpravodaji).

redakce Tomáška

Něco na závěr školního roku:

Povídá synáček otci, který se mračí nad špatným vysvědčením: „Ale, tati, viš jak to vždycky říkáš – hlavně je, že jsme všichni zdraví...“

„Pepičku, jestli budeš mít na konci roku dobré vysvědčení, tak tě vezmeme přes prázdniny k moři.“ „Ale tati, vzdáť u nás doma je taky pěkně.“

„Viš, kdo je to pokrytec?“ „Prosím, to je chlapeček, který jde do školy a dělá, že má radost.“

činností a velikost prostoru. Bylo náročné upravovat náš provoz podle stále se měnících ne úplně jasných pravidel, byť se s upřesněním někdy ozvali naši biskupové. Nejprve to vypadalo, že by bylo výhodné, kdyby nás vláda zařadila mezi muzea a galerie, ale ty pak, na rozdíl od kostelů, byly uzavřeny úplně. Nejvýhodnější by bylo, kdyby nás vláda chápala jako supermarkety, kde byl režim po celou dobu volnější než v kostelech a modlitebnách. Ale to by možná zase neprošlo teologicky. Jak známo, k zástupcům obchodního a peněžního sektoru v chrámu se Ježíš zachoval tak, že jen s velkými obtížemi mohli vnímat jeho lásku k nim.

Doba koronová nás zasáhla i individuálně. Náš vnitřní život asi nebyl nějak postižen, ale ten vnější ano. Sám mám tři oblasti svého vnějšího křesťanského působení a každou to postihlo jinak. Intenzita mé činnosti ve farnosti se nezměnila, mimokostelní aktivity se nekonalý, ale kostelnických činností přibývalo. Jsem charitním dobrovolníkem a v této oblasti byl průběh nejzajímavější. Zpočátku jsme nevěděli kam skočit dřív. Počty nakažených a nemocných byly oproti pozdějším stavům minimální, ale strach z neznáma byl silný. Časem potřeba dobrovolníků

klesala, až byla naše činnost úplně utlumena a považována za zbytečně rizikovou. Po proočkování se vše postupně vrací, ale ještě s různými omezeními. Chodil jsem pravidelně a rád evangelizovat. V této oblasti mi bylo moje konání úplně znemožněno, protože prostory, kde jsem tak čínil, byly zcela uzavřeny. Chodím totiž evangelizovat do veřejné čtárny a debatního klubu U Caipila.

Zanedlouho nastane pro naši i sousední farnost přelomová událost dějinného významu. Od dětství mě zajímá historie, takže vím o nesouladu mezi farnostmi sv. Jakuba a sv. Tomáše. Nejednalo se o nějakou sousedskou rivalitu, ale byla tam zášť až nenávisť. Někteří dokonce v modlitbách děkovali Bohu za to, že nejsou příslušníky té druhé farnosti. Přičinil se o to jistý panovník, o kterém říkáme, že byl osvícený, ale fyzikové ani lékaři dodnes přesně neví, jakému ožáření byl vystaven a s jakými následky.

Bude to skoro 30 let, co se naše rodina přesunula z územně příslušné farnosti do té zdejší. O změně farnosti rozhodl nejstarší potomek, bylo mu tehdy už 6 let a tak jsme to museli respektovat. Byl ochoten učit se ministrovat, ale jen u sv. Tomáše, kde ministrují jeho starší kamarádi. Já osobně, se znalostí historie, jsem byl

Ludvík Kolek

Narodil se 5. srpna 1933 v Újezdě u Brna. První léta svého života prožil s rodiči a se sestrou Ivou v Chustu na Podkarpatské Rusi. Když v roce 1939 zemi okupovali Maďaři, rodina Kolkova se vrátila do Újezdu u Brna. Po válce přesídlili do Brna, kde Ludvík prožil celý svůj život.

V Ludvíkově životě se často objevovaly „náhody“, (které on nikdy za náhody nepovažoval), díky jim se mu podařilo dostat na vysokou školu, vystudovat, absolvovat (i když diplom mu vystavili až po půl roce a mnoha urgencích). Zakázali mu vyučovat. Rozhodl se pro svobodné povolání, to ale v totalitě nebylo obvyklé. Musel

mít v občanském průkazu razítko zaměstnavatele, a tak se stal údržbářem v kostele sv. Tomáše v Brně. „Náhody“ přispěly k tomu, že přes nepřízeň státního zřízení se zúčastnil mnoha zahraničních výstav, kde získal četná ocenění. V „náhodách“ viděl vždy zásahy **Boží pomoci, milosti a Boží ochrany**.

Po revoluci mohl své všestranné nadání uplatnit. Ludvík je, mimo jiné, autorem realizovaných projektů kostelů v Senetářově, Hustopečích, Břeclavi, Služovicích na Opavsku, kaple v Horní Liborové u Křížanova a kaple Božího Milosrdenství ve Slavkovicích.

V naší farnosti byl jedním ze zakladatelů ministrantského sboru a také jedním ze zakladatelů scholy gregoriánského chorálu. Scholu vedl až do roku 2015. Po 2. vatikánském koncilu navrhl úpravu zádveří a hlavně presbytáře. Byl několikrát členem farní rady.

Ale tím rozhodujícím v jeho životě byl jeho osobní bytostný vztah k celé Nejsvětější Trojici a úcta k Panně Marii. Sám k tomu řekl:

„Celá léta mě provázela myšlenka sv. Pacla: „Nevíte, že jste Boží chrám a že ve vás přebývá Duch Boží?“ (1Kor3,16). Jsem proto Bohu vděčný, že mě vedl a obrátil mou pozornost také na tento duchovní chrám z živých kamení.“

Chrámy z živých kamení – jednotlivých farníků a členů komunity Emmanuel.

V čase normalizace jsme začali zakládat modlitební společenství nad Božím slovem a posléze jsme sloužili seminářem duchovní obnovy. Sami jsme chtěli založit komunitu. Ovšem když jsme se setkali s komunitou Emmanuel a zjistili, jak je její spiritualita blízká té naší, rozhodli jsme se k ní připojit. Požádali jsme o souhlas otce biskupa a s Boží pomocí jsme začali budovat českou provincii.

Marek Orko Vácha hovořil při pohbu o jeho svatosti. Smím-li to tak napsat, vidím, jak se Ludvík ve své pokoře v nebi ošívá. Jak jsem ho vnímala já? Dovolím si použít slova otce Jeronýma Kiefera z opatství Sept-Fons, která napsal o svém učiteli v duchovním životě:

V mých očích zosobňoval kvality přítele Božího. Přítel Boží není o mém vlastním pojetí totožný se svatými: i tak je to titul záviděníhodný! „Přítel Boží.“
A to Ludvík Kolek byl.

Ludvík Koukalová

P. S.

Ludvík nebyl rád středem pozornosti, ale ukazoval vždy na Boha. Zapaloval naše srdce láskou k Pánu, učil nás žít s ním živý vztah, sám v tom šel příkladem. Podobně měl vliv na mnoho lidí. Pokud máte nějakou osobní zkušenost či svědectví, jak vám Ludvík dopomohl na vaší cestě k Bohu a chcete se o ně podělit, můžete je napsat na mail: Ludvik@emmanuel.cz

Desatero Božích přikázání

Nepokradeš

Když se opět společně začteme do stránek KKC jako první se u přikázání nepokradeš uvádí *právo na soukromí vlastnictví*, které neruší původní dědictvím, které celému lidstvu. Darování země vlastní stvořené věci, člověk, který vlastní stvořené věci, se na ně musí dívat nejenom jako na své, ale též jako na společné. Jak již je patrné z názvu tohoto sedmého přikázání, morálka zakazuje *krádež*, což je uchvácení, přivlastnění si cizího majetku proti vůli vlastníka. Do tohoto přikázání katolická morálka zahrnuje také závazky jako jsou *sliby a dohody*, které mají být uplatňovány s dobrým úmyslem.

Co by mohlo být velmi užitečné je fakt, že toto přikázání se věnuje i sázkám a hazardním hrám, což by v době probíhajícího Eura ve fotbale mohlo být zajímavé. Sázky ani hazardní hry nejsou samy o sobě prohrěšením proti spravedlnosti, stávají se jimi ovšem tehdy, pokud ohrožují existenci samotného hráče, nebo jeho rodiny. Je velmi jednoduché nechat se ztročit sázkařskou a herní vášní, ale naopak velmi těžké se z tohoto

Kostelnické postřehy

Tak jako letošní postní doba začínala neobvyklým bezkontaktním popelcem, tak v našem kostele i končila nezvyklou Getsemanskou zahradou. Řadu let byly v našem kostele Getsemany u oltáře Panny Marie Bolestné a právě před Pietou bylo tradiční místo pro rozjímání. Loni Getsemanská zahrada nebyla vůbec. Letos, protože byl omezený pohyb a průvody po kostele, byla vytvořena před hlavním oltářem. Už jsem tady dříve psal, že máme nejkrásnější květinovou výzdobu, alespoň z kostelů v centru města kam občas zavítám. Zeela určitě ji máme nejnápaditější. Letos dámy z farního Okrašlovacího spolku svou invenci při tvorbě Getsemanské zahrady ve značně větším prostoru opravdu výrazně rozvinuly. Jen místo Getsemanské zahrady vytvořily Getsemanskou džungli. Pokud se dobře pamatuji, tak když jsem byl v té originální, neoplývala nějakou bujnou zelení, ale možná to nebyla ta správná roční doba. Autorky úplně zapomněly, že existuje poněkud prostorově výraznější kostelník, který potřebuje na oltáři dolévat olej do svíček, upravovat knoty, provádět opravy a další údržbu. Já samozřejmě vím, jak

se v džungli pohybovat, ale použít mačety těsně u oltáře mi připadalo poněkud nepatřičné. Getsemany nám pomáhají uvědomovat si, že Ježíš na sebe dobrovolně vzal plné lidství, ale já potřeboval úzkost spíše tělesnou. Kdysi dávno jsem prodělal kurz autostigesce a ještě si něco z toho pamatuji, tedy jsem se pokusil vsugerovat si, že jsem hadí muž. No, na mne to zapůsobilo jen trochu a na olivovníky, květináče, vázy a další výzdobu vůbec ne. Tedy jsem musel to hodnotné estetické dílo opatrně rozebrat a zase uvést pokud možno do původního stavu. Tímto se všem ve farnosti omlouvám, že tuto mimořádně umělecky cennou výtvarnou instalaci bylo možno vnímat jen první tři dny. Moc lituji, že ti, kteří se v těchto dnech do kostela nemohli dostat, byli o tento nevyšší zážitek ochuzeni. Opravdu jsem se snažil, ale je mi jasné, že i nepostřehnutelná odchylka stačí k tomu, aby se z hodnotného originálu stala bezcenná kopie.

Více než rok se potýkáme s různými vládními nařízeními upravujícími život v covidáriu. Je jasné, že vláda se nezabývala specifickými církevními potřebami a tak jsme měli podmínky stejné jako někde jinde, jen poněkud nesmyslně bez ohledu na odlišnost našich

Uvnitř kostela se od 19 hodin odehrával program nazvaný *Stay and Pray*, tedy možnost jednoduše se zastavit, pomodlit nebo jen ztišit v sakrálním prostoru a nechat na sebe působit atmosféru mírně osvětleného kostela vyzdobeného květinami. Byla zde příležitost k adoraci podbarvené písněmi komunity Emmanuel, možnost zapálit si svíčku a s konkrétním osobním úmyslem ji přinést před oltář, kde se jich nashromáždilo poměrně velké množství a po většinu večera vytvářely symbolický tvar srdce. Mnozí rádi přijali i kartičku s Božím slovem, kterou si vytáhli z košíku hned vedle prostoru se svíčkami. Lidé tiše procházeli kostelem, někteří se posadili a skutečně chvíli v usebranosti setrvali. O tento duchovní program byl takový zájem, že se konec adorace o půl hodiny ještě posunul. Otcové Patty i Martin byli po celou dobu ve službě, žehnali, zpovídali, povzbuzovali. Pořadatelé pod vedením Ladi Bobčicka zase během večera spontánně přicházeli k mikrofonu a četli do ticha nebo do klidného preludování Boží slova, která v modlitbě pro tu chvíli otevřeli. Někteří bratři zase nabízeli přímluvnou modlitbu.

Noc kostelů se nám již dávno stala radostnou společnou službou a jsme rádi, že jsme i letos mohli naplnovat všechny pilíře své spirituality: adoraci, soucítění a evangelizaci.

Václava Bakašová

otroctví dostat, zvláště v dnešní době, kdy stačí pár kliků na internetu.

Pod toto přikázání také zahrnujeme veškerý obchod s lidmi jako věcmi, který dehonestuje jejich osobní důstojnost.

V katechizmu je v rámci tohoto přikázání řešena ještě celá sociální nauka církve, která si ale myslím zasluhuje svůj vlastní článek, tak možná příště.

o. Jan Patty Paolíček

Z farní charity

Drazí farníci:

Blíží se prázdniny a ještě jednou se setkáváme na stránkách Tomáška. Chceme vám poděkovat za vaši štědrost a přízeň. I přes omezené možnosti návštěvy bohoslužeb v zimních a jarních měsících se sešlo dost prostředků na pomoc potřebným.

Dary

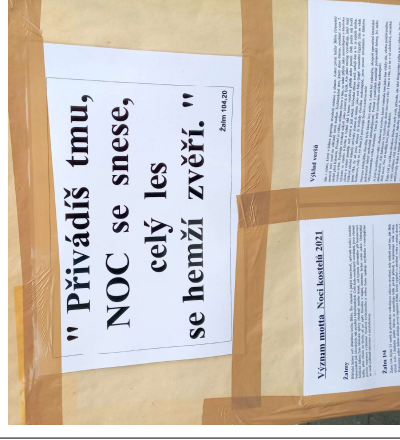
Z vašich peněz jsme poskytli:

Léky pro nemocné leprou LL	7 000 Kč
Světlo pro svět - prevence a léčba slepoty a systémová podpora osob s postižením v rozvojových zemích	7 000 Kč

Ať milosrdný Bůh je vašim průvodcem o prázdninách a dovolených a Jeho láska ať prozáří i vaše vztahy, to vám přeji

Dobrovolníci farní charity

Noc kostelů 2021

Na konec května se do kalendáře již třináctým rokem řadí akce, která člověka vždycky něčím překvapí, a sice Noc kostelů. Od začátku jejího pořádání překvapují hlavně vysoké počty zájemců o tuto akci, Boží slova nejrůznějšího charakteru, která určují ráz programu každého ročníku, ale také vynalézavost pořadatelů na různých místech, nebo třeba rozměry počasí. Letošní ročník se spojil s postupným uvolňováním pandemických opatření a byl tedy

dobrou příležitostí k otevření dveří i srdcí křesťanů pro mnohé, kteří se zájmem vstupovali do kostelů, hledali skryté poklady, ale zastavovali se i venku, kde se něco dělo. K zamýšlení přispělo i velmi aktuální téma ochrany přírody a zdravějšího životního stylu. Žalm 104, z něhož pochází letošní motto, životem překypuje a vyzývá ke chvále Božského stvoření, k vděčnosti za svět, v němž můžeme žít i přes všechny otřesy a nejistoty posledních měsíců: „Přivádíš tmu, noc se snese, celý les se hemží zvěří.“ (Ž 104,20)

V naší farnosti se do programu Noci kostelů zapojila mj. i komunita Emmanuel. Na prostranství vedle

kostela před Moravskou galerií byl od 18 do 21 hodin stánek s programem pro děti i dospělé. V návaznosti na letošní téma si mladší děti mohly nakreslit nebo vymalovat různá zvířátka, vystříhnout je a nalepít na velký karton znázorňující les s předmalovanými stromy, mraveništěm, pařezy apod. Pro starší děti či dospělé zde byl připraven zase kvíz s biblickými otázkami. K dispozici zde byly i různé letáčky a nechyběla ani poutnická razítka komunity Emmanuel a farnosti sv. Tomáše. I občerstvit se poutníci mohli: čajem, kávou a dokonce i výbornými Atčinyými koláčky.

